

Zadeva C-187/21**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

25. marec 2021

Predložitveno sodišče:

Kúria (Madžarska)

Datum predložitvene odločbe:

4. februar 2021

Vlagatelj revizije:

FAWKES Kft.

Nasprotna stranka v postopku z revizijo:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (nacionalna davčna in carinska uprava, direktorat za pritožbe, Madžarska)

S k l e p**Kúria (vrhovno sodišče, Madžarska)****kot revizijskega sodišča**

[...] (ni prevedeno) [postopkovni elementi nacionalnega prava]

Izrek

Kúria (vrhovno sodišče) [...] (ni prevedeno) Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predloži ta vprašanja:

1. Ali je treba člen 30(2)(a) in (b) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti razlagati tako, da je mogoče in treba kot carinsko vrednost upoštevati le vrednost, navedeno v podatkovni zbirki, ki temelji na lastnih carinjenjih carinskega organa države članice?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali se je treba pri določitvi carinske vrednosti v smislu člena 30(2)(a) in (b) obrniti na carinske organe drugih držav

članic, da bi se pridobila carinska vrednost podobnega blaga, navedena v njihovi podatkovni zbirki, in/ali je treba vpogledati v podatkovno zbirko Skupnosti in pridobiti carinsko vrednost, navedeno v njej?

3. Ali je mogoče člen 30(2)(a) in (b) Uredbe št. 2913/92 razlagati tako, da pri določitvi carinske vrednosti ni mogoče upoštevati transakcijskih vrednosti, povezanih z lastnimi transakcijami predlagatelja carinjenja, čeprav jih niso preekali ne nacionalni carinski organ ne carinski organi drugih držav članic?

4. Ali je treba zahtevo po istem ali skoraj istem času iz člena 30(2)(a) in (b) Uredbe št. 2913/92 razlagati tako, da je mogoče ta čas omejiti na +/- 45 dni pred oziroma po carinjenju?

Obrazložitev

Navedene določbe prava Unije

Člen 30 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti je določal:

„1. Če carinske vrednosti ni mogoče določiti z uporabo člena 29, je treba po vrstnem redu uporabiti točke (a), (b), (c) in (d) odstavka 2 in sicer v skladu s prvo ustrezno točko, ki omogoča njeno določitev, razen če je treba točki (c) in (d) na zahtevo deklaranta uporabiti v obratnem vrstnem redu; zgolj takrat, ko te carinske vrednosti ni mogoče določiti z uporabo določene točke, je dovoljeno uporabiti točko, ki tej neposredno sledi po vrstnem redu, določenem v tem odstavku.

2. Carinske vrednosti, določene z uporabo tega člena, so naslednje:

(a) transakcijska vrednost enakega blaga, ki je bilo prodano za izvoz v Skupnost in izvoženo v istem ali približno istem času kot blago, ki ga je treba ovrednotiti;

(b) transakcijska vrednost podobnega blaga, ki je bilo prodano za izvoz v Skupnost in izvoženo v istem ali približno istem času kot blago, ki ga je treba ovrednotiti;

(c) vrednost na podlagi cene na enoto, po kateri se uvoženo blago ali uvoženo enako ali podobno blago v največji skupni količini proda v Skupnosti osebam, ki niso povezane s prodajalci;

(d) izračunana vrednost, ki je enaka vsoti:

- stroškov ali vrednosti materiala in operacij izdelave ali drugih operacij, ki so nastali pri proizvodnji uvoženega blaga,

- zneska dobička in splošnih stroškov, ki ustreza znesku, ki ga proizvajalci države izvoza ob izvozu v Skupnost običajno določijo pri prodaji blaga enake vrste ali narave kot je blago, ki ga je treba ovrednotiti,

- stroškov ali vrednosti postavk iz člena 32(1)(e).

3. Dodatni pogoji in podrobnosti za uporabo odstavka 2 se določijo po postopku odbora.“

Povzetek dejanskega stanja, na katerem temelji revizija, in kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 1 Na podlagi več vlog tožeče stranke so bili leta 2012 na carinskem območju Evropske unije v prosti promet sproščeni razni tekstilni izdelki s Kitajske. Carinski organ je pozneje ocenil, da so bile transakcijske vrednosti, deklarirane na podlagi člena 29 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (v nadaljevanju: Carinski zakonik), prenizke. Po njegovem mnenju ni mogoče najti enakega blaga, ni mogoče ugotoviti transakcijske vrednosti podobnega blaga in ne obstaja niti vrednost na podlagi cene na enoto niti izračunana vrednost. Ni videl možnosti za uporabo nobene od metod iz člena 30 Carinskega zakonika, zato je carinske vrednosti določil na podlagi proste metode iz člena 31 tega zakonika. Pri sprejetju odločbe je uporabil podatke iz obdobja +/- 45 dni, pridobljene iz nacionalne podatkovne zbirke. [Carinski organ n]i upošteval prejšnjih lastnih transakcijskih vrednosti tožeče stranke, uporabljenih pri nacionalnem carinjenju in carinjenju v drugih državah članicah, ki jih carinski organi niso izpodbijali.
- 2 Tožeča stranka je zoper odločbo drugostopenjskega organa vložila tožbo. Trdi, da bi se carinski organ moral obrniti na carinske službe Evropske unije – OLAF, TAXUD, EUROSTAT – na podlagi teh zaprosil pa bi bilo treba v skladu s členom 30(2)(a) ali (b) Carinskega zakonika upoštevati transakcijsko vrednost enakega ali podobnega blaga. Pri tem bi bilo treba upoštevati transakcijske vrednosti blaga, ki ga je dala ocariniti tožeča stranka, ki jih nacionalni carinski organi in carinski organi Skupnosti niso izpodbijali. Rok, ki se uporablja za to določitev, pa bi moral biti daljši od +/- 45 dni.
- 3 Prvostopenjsko sodišče je tožbo zavrnilo. V obrazložitvi pravomočne sodbe je ugotovilo, da toženi carinski organ ni dolžan pridobiti podatkov Unije in da niti ne obstaja enotna podatkovna zbirka Unije, tako da tega oziroma teh podatkov niti ni mogel poiskati. To, da v carinskih postopkih, vodenih v drugih državah Unije, ni bilo ugotovljeno nič v breme tožeče stranke, tožene stranke ni zavezovalo. Zmotna je trditev tožeče stranke, da bi bilo treba transakcije tožeče stranke upoštevati pri določitvi carinske vrednosti enakega ali podobnega blaga. Izbira podatkov iz nacionalne podatkovne zbirke za obdobje +/- 45 dni je ustrezna.
- 4 Tožeča stranka je zoper pravomočno sodbo, s katero je bila zavrnjena njena tožba, pri Kúria (vrhovno sodišče) vložila revizijo. Sklicevala se je na to, da je treba v skladu s sodbo Sodišča Evropske unije št. C-291/15 pri določitvi carinske

vrednosti v skladu s členom 30 Carinskega zakonika po zavrnitvi transakcijske vrednosti opraviti mednarodno primerjavo. Pri tem je treba poiskati podatkovne zbirke Unije. Upoštevati je treba tudi transakcijsko vrednost glede lastnih carinjenj tožeče stranke, ki jo je carinski organ sprejel. Pri razkritju podatkov glede enakega ali podobnega blaga se obdobje ne sme določiti v razponu +/- 45 dni. V skladu s presojo Kúria (vrhovno sodišče) je izid postopka v zvezi z vprašanji, ki jih je postavila tožeča stranka, odvisen od razlage prava Unije. Zato je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo zgornja vprašanja.

- 5 Kúria (vrhovno sodišče) je pri oblikovanju vprašanj upoštevalo, da se člen 31 Carinskega zakonika lahko uporabi le, če pogoji iz člena 30 Carinskega zakonika niso izpolnjeni. Tožeča stranka je v tožbi v bistvu prerekala, da toženi carinski organ ni sprejel vseh možnih in potrebnih ukrepov za ugotovitev obstoja pogojev iz člena 30(2)(a) ali (b).
- 6 V skladu s presojo Kúria (vrhovno sodišče) nacionalni carinski organ glede obstoja enakega ali podobnega blaga v smislu člena 30(2)(a) ali (b) ne sme opustiti naslovitve zaprosila na carinske organe drugih držav članic. V odločbi mora pozneje navesti razloge, iz katerih je zaprosilo naslovil nanje. Na ravni držav članic ni nobene edine organizacije, katere podatkovno zbirko bi bilo treba na podlagi Carinskega zakonika ali Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti sprejeti prednostno. Kúria zato meni, da je treba z razlago člena 30(2)(a) in (b) Carinskega zakonika sprejeti naslovitev zaprosila na carinske organe držav članic.
- 7 V skladu z razlago Kúria (vrhovno sodišče) je zavrnitev transakcijskih vrednosti, uporabljenih pri prejšnjih carinjenjih predlagatelja carinjenja, podprta s tem, da prav pri tem predlagatelju carinjenja obstaja dvom glede utemeljenosti transakcijske vrednosti kot carinske vrednosti v smislu člena 29 Carinskega zakonika. Namen člena 30 Carinskega zakonika pa je, da se carinska vrednost določi na čim bolj objektivni podlagi.
- 8 Kúria (vrhovno sodišče) meni, da je določitev istega ali skoraj istega časa v razponu +/- 45 dni sprejemljiva, ker se v Uredbi (EGS) št. 2454/93 za druge pravne institute uporablja rok 90 dni.
- 9 [...] (ni prevedeno) [postopkovni elementi nacionalnega prava]

Budimpešta, 4. februar 2021.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [podpisi]